

## Motywowanie dziecka do pracy zdalnej

Motywowanie dziecka do pracy zdalnej nie różni się znacząco od motywowania dziecka do nauki w ogóle, poza jednym z aspektów, kiedy to uczeń czerpał tę motywację także ze środowiska rówieśniczego, z którym obecnie ma niezwykle utrudniony kontakt. Warto zatem poruszać z dziećmi tematy, które ich nurtują, a wynikają z niecodziennej sytuacji, w jakiej się znalazły w związku z epidemią. Należy zatem łagodzić ich poczucie izolacji poprzez pozostawanie w wirtualnym kontakcie z nauczycielami i kolegami z klasy, wspieranie dzieci i nie obciążanie ich ponad miarę.

Byłoby dobrze, aby ustalać z dzieckiem plan dnia i zadbać o zachowanie jego rytmu, który będzie odniesieniem do znanej mu rzeczywistości i sprzyjać będzie zachowaniu jego poczucia bezpieczeństwa.

Istotnym czynnikiem wpływającym na motywację do nauki jest zaangażowanie rodziców w proces edukacji, który wyraża się w dbałości o rozwój intelektualny dziecka, w ilości czasu poświęconego na wspólne z dzieckiem odkrywanie świata i zabawę, na rozbudzanie i podtrzymywanie jego zainteresowań, inspirowanie i zachęcanie do poszerzania wiedzy, na miarę jego możliwości oraz chwalenie za samodzielne, lub z niewielką pomocą, wykonanie zadania.

Dobrze jest:

- dostrzegać starania i sukcesy dziecka,
- okazywać życzliwe zainteresowanie jego sprawami szkolnymi,
- dodawać otuchy – zamiast krytykować i oceniać,
- zaoferować swoją pomoc, ale oddać dziecku odpowiedzialność za naukę i pozwolić mu ponieść ewentualne konsekwencje. Dopomóc w wyciągnięciu prawidłowych wniosków z tego doświadczenia,
- wdrażać dziecko do samodzielności i nie wyręczać go w odrabianiu lekcji. Można mu pomóc w zrozumieniu polecenia, udzielić wskazówek, podzielić zadanie na etapy,
- w przypadku „porażki” zachęcać do wymyślenia własnego sposobu rozwiązania zadania, zaproponować swój pomysł i wspólnie zastanowić się nad najbardziej optymalnym,
- interesować się tym, czego nauczyło się dziecko,
- uświadamiać dziecku jego postępy,
- wdrażać dziecko do systematyczności poprzez nauczenie go dobrej organizacji pracy i zapewnienie mu odpowiedniego miejsca do nauki,
- pokazać dziecku jego mocne strony (atuty),
- unikać atmosfery napięcia, nie porównywać do rodzeństwa,
- nie pozwalać, aby dziecko wątpiło w swoje możliwości i źle mówiło o sobie,
- doceniać trud i wysiłek dziecka włożony w naukę poprzez uznanie i pochwały,
- kochać i akceptować swoje dziecko takim, jakie jest i budować jego poczucie własnej wartości, także w oparciu o jego mocne strony.

Opracowano na podstawie artykułów zamieszczonych w Internecie.

Pedagog szkolny.